

„Na rozhrání“

5,8 km

Menhir

U křížku na rozcestí kámen („menhir“), vyzvednutý a postavený r. 2001 amatérským zájemcem o památky z dob Keltů, panem Pavlem Bartlem z Hrachova u Sedlčan.

Kromě tohoto kamene pan Pavel Bartl v lesích za Chlistovem (v části zvané „Zbynov“) v r. 1999 za pomoci lan, sekyry, krumpáče, pily a „hupcuku“ vyzvedl a očistil další dva kameny v sousedství **původní kamenné stély**. Ta stojí odedávna uprostřed oválu ze zeminy a kamenů na velkém palouku porostlém buky, z něhož ve starých časech, kdy vrchovinu nepokrývaly jehličnaté lesy, býval rozhled na celou Sedleckou kotlinu. Je štíhlého listovitého tvaru, zužujícího se k vrcholu. Nad zemí je vysoká 2 m, při úpatí široká necelý 1 m. Podobných pozoruhodných kamenů je na Čertově hrbatině (hornatý pás táhnoucí se okolo sedlecké kotliny a oddělující ji od rovinné krajiny v okolí Tábora) hned několik: další menhir se nachází na vrchu Homole jižně od Nechvalic, známý je **obětní kámen** v lese nad Myslkovem, v jehož blízkosti byla vykopána prehistorická nádoba.

Památky z doby keltského osídlení Čech

V Čechách sídlil převážně kmen keltských Bójů, který dal naší vlasti i jméno - Boiohemum, Bohemia. Původně se usadili v severní Itálii (v okolí dnešní Bologne), kde svým příchodem vzbuzovali hrůzu: Bójové znamená „Strašní“. Odtud je Římané vytlačili dále k severu, v Čechách se usídlili pravděpodobně na přelomu 3. a 2. století př. Kristem.

Počátky keltské kultury datují vědci do doby kolem r. 800 př. Kristem, do starší doby železné (doba halštatská; od r. 500 př. Kristem pak nastává mladší doba kamenná - doba laténská). Největší dobou rozkvětu keltské kultury u nás bylo 2. a 1. století př. Kristem. Mocenským a duchovním centrem této doby bylo hradiště („oppidum“) na Závisti u Prahy.

Pozůstatky dalších rozsáhlých oppid, středisek řemesel a obchodu, chráněných vysokými a rozložitými valy, se nacházejí na celém území tehdejší Bohemie, jež zasahovala až do Podunají a na bavorskou stranu Šumavy. Nejbliže je z Nadějkova na oppidum Hrazany u Sedlčan a Nevězice na východním břehu orlické přehrady. Na místě oppida stojí

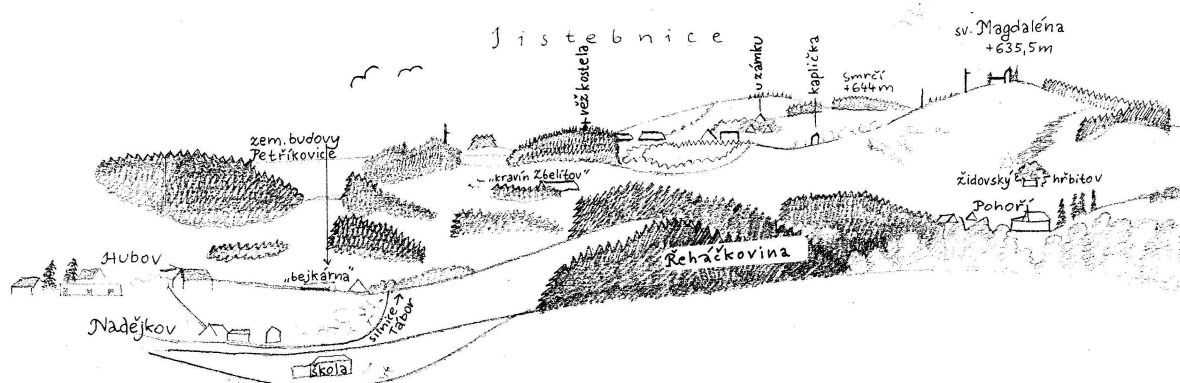
i hrad Zvíkov na soutoku Otavy a Vltavy a město Tábor. Zbytky keltské svatyně se nacházejí u obce Kučeř východně od Zvíkova – říká se jim „Obrovy hroby“ a poblíž Nemějic u Bernartic. Název obce Nemějice, kde bylo ve vykopávkách nalezeno značné množství malých amuletů nejrůznějšího tvaru, se vykládá jako odvozený z keltského „nemeton“ – posvátné místo.

Keltské dědictví přetrvává i v lidových obyčejích – vzpomínkou na keltské slavnosti je pálení ohňů v předvečer prvního května, listopadové Dušičky i vánoční zdobení příbytků jmelím, jež bylo pro Kelty posvátnou bylinou.

O dalších prehistorických památkách (mohylách, sejpech, vykopávkách i pozůstatcích mytologie v názvosloví či pověstech) se zmiňují zastávky č. 5, 6, 10, 11 a 14.

Panorama

Toto místo skýtá poutníkům výhled na Nadějkov a okolí.

Možnost návratu do Nadějkova po silnici nebo pokračování po značené cestě úvozem do Modlíkova.